

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117217059
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3117217059.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: K., proti žalovanému: T., o zaplatenie 2.188 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 23. apríla 2019, č.k. 11Csp/161/2017-61, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. marca 2020, č.k. 11Csp/161/2017-81, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobcovi **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.946,77 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.946,77 eur od 30.10.2014 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v ostatnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobcovi priznal náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 77,94 %, pričom dodal, že o jej výške rozhodne samostatným uznesením.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 2.188 eur s príslušenstvom, nakoľko so žalovaným dňa 02.03.2014 uzatvoril zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu poskytol 2.000 eur, pričom žalovaný ju mal žalobcovi vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný mal vrátiť žalobcovi celkom 3.193,80 eur. Žalovaný uhradil žalobcovi len 53,23 eur. Žalobca následkom porušenia zmluvy zo strany žalovaného vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 19.10.2014, dlh k tomuto dňu predstavoval žalovanú sumu. Žalovaný ju nevrátil, a preto žalobca žiada túto sumu priznať súdom. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril, nárok nijakým spôsobom nespochybnil.

3. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie dospel k záveru, že zmluva o pôžičke má charakter spotrebiteľskej zmluvy. Súd prvej inštancie skúmal, či uvedená zmluva o pôžičke obsahuje povinné náležitosti vyžadované § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Po tomto skúmaní súd prvej inštancie dospel k presvedčeniu, že v zmluve o pôžičke absentujú povinne vyžadované údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN a uvedenie doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti. Vzhľadom na absenciu týchto povinne vyžadovaných náležitostí zmluvy o pôžičke súd prvej inštancie považoval poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Vzhľadom na tento záver súd prvej inštancie priznal žalobcovi iba istinu úveru. Tá bola poskytnutá vo výške 2.000 eur. Žalovaný uhradil 53,23 eur. Žalovaný tak neuhradil z istiny 1.946,77 eur. Túto neuhradenú časť istiny tak súd prvej inštancie uložil žalovanému uhradiť. Z priznanej istiny súd prvej inštancie priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z dlžnej sumy od 30.10.2014, odkedy sa žalovaný dostal do omeškania, až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie žalobu zamietol.

5. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa pomeru úspechu vo veci podľa § 255 ods. 1 CSP.

6. V zákonom stanovenej lehote podal proti výrokom I. a III. tohto rozsudku odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu.

7. Žalovaný úvodom odvolania namietal, že sa na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 23.04.2019, nedostavil, splnomocnil však zástupcu. Ten sa na pojednávanie dostavil cca 5 minút neskôr (zabudnutý občiansky preukaz). Vzhľadom na to, že sa jednalo cca o 5 minútové meškanie, jeho zástupca prišiel pred pojednávaciu miestnosť, zaklopal a pojednávacia miestnosť bola zamknutá. Čakal teda na sudkyňu, s tým, že zrejme aj táto začne pojednávať neskôr. Ďalšie pojednávanie malo byť o 30 minút. Trpezlivo čakal pred pojednávacou miestnosťou cca 60 minút, po tomto čase sa išiel opýtať na infocentrum, či nebolo pojednávanie zrušené. Dostal informáciu, že nie, toto prebehlo a bolo na ňom aj rozhodnuté. Konajúca sudkyňa súdu prvej inštancie sa dostavila do pojednávacej miestnosti a uviedla, že nakoľko sa žalovaný nevyjadril a neospravedlnil, tak vo veci hneď rozhodla. Jeho zástupca uviedol, že na pojednávaní chcel vzniesť námietku premlčania, ktorá je dôvodná, avšak len z dôvodu zabudnutia občianskeho preukazu sa musel vrátiť. Je nesporné, že jeho zástupca sa na súd prvej inštancie dostavil, len mu už nebolo umožnené sa k veci vyjadriť a vzniesť námietku premlčania, čo preukazuje aj zápisnica z pojednávania. Jeho zástupcovi bolo umožnené konajúcou sudkyňou založiť plnú moc do konania.

8. Z uvedeného dôvodu žalovaný vzniesol námietku premlčania v odvolacom konaní. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 120/2009.

9. Zmluva bola uzatvorená dňa 02.03.2014 a uhradil iba jednu splátku za mesiac 4/2014 a následne splátky úveru už neuhrádzal, tak 19.10.2014 veriteľ úver zosplatnil v celom rozsahu. Premlčacia doba začala podľa žalovaného plynúť zročnosťou nesplnenej splátky, teda za 5/2014. K premlčaniu celého nároku došlo v máji 2017. Žalobca žalobu podal dňa 16.08.2017, teda po márnom uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty na podanie žaloby. Žalovaný poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.08.2017, sp. zn. 7 Cdo 1375/2015, ktorý judikoval začiatok plynutia premlčacích lehôt.

10. Na tomto základe žalovaný žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie.

11. K podanému odvolaniu žalovaného sa písomne žalobca nevyjadril.

12. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením je potrebné v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

13. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. odvolaním napadnutý nebol, preto je v tomto rozsahu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

14. V odvolaní žalovaný tvrdil, že na pojednávanie, na ktorom bolo vo veci samej i rozhodnuté, sa dostavil jeho zástupca cca 5 minút neskôr, pričom za tento čas bolo súdom prvej inštancie i rozhodnuté. Žalovaný namietal, že na tomto pojednávaní chcel vzniesť námietku premlčania. Podľa názoru žalovaného mu tak nebolo umožnené vzniesť námietku premlčania a vyjadriť sa k veci, a to len z dôvodu cca päťminútového meškania jeho zástupcu na uvedené pojednávanie pre zabudnutie občianskeho preukazu.

15. Odvolací súd postup súdu prvej inštancie hodnotí ako správny. Na nariadené pojednávanie súd prvej inštancie riadne strany sporu predvolal. Ustanovenie § 180 CSP stanovuje prvé kroky súdu na nariadenom pojednávaní. Podľa § 180 CSP po vyvolaní vecí súd zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na

pojednávane predvolané. Ak sa tieto osoby nedostavili, súd rozhodne, či sa pojednávane bude konať v ich neprítomnosti, a otvorí pojednávane. Súd môže konať v neprítomnosti strán sporu zároveň vtedy, ak strany sporu nežiadali o odročenie pojednávania, resp. stranou (resp. stranami) sporu uvádzané dôvody súd nepovažoval za dôležité (§§ 183 a 184 CSP). Ak súd hodlá konať v neprítomnosti strán sporu, o tejto skutočnosti rozhodne na pojednávani uznesením o vedení konania. Následne v konaní postupuje podľa CSP (a môže, samozrejme, na tomto pojednávani rozhodnúť - čo je aj žiaduce vzhľadom na § 179 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd vedie pojednávane tak, aby sa mohlo rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávani s prihliadnutím na povahu a účel konania). V tomto prípade žalovaný, resp. jeho zástupca nijako neupovedomil súd prvej inštancie, že na nariadené pojednávane bude meškať. Túto možnosť žalovaný, resp. jeho zástupca mal. Ak ju nevyužil, tak nie je možné podľa odvolacieho súdu hodnotiť postup súdu prvej inštancie, ktorý začal v riadne stanovenom čase pojednávať a ktorý i na tomto pojednávani rozhodol, ako nesprávny. Súd prvej inštancie nedisponoval vedomosťou o meškaní zástupcu žalovaného na pojednávane, a tak správne začal riadne konať v stanovenom čase nariadeného pojednávania. Súd prvej inštancie nemá povinnosť zisťovať príčiny nedostavenia sa na pojednávane, resp. nemá povinnosť kontaktovať strany sporu, či sa na pojednávane dostavíť mienia.

16. V konaní pred súdom prvej inštancie námietku premlčania žalovaný nevzniesol. Žalovaný ju však vzniesol v odvolacom konaní v podanom odvolaní. V tejto súvislosti žalovaný upozornil na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 120/2009.

17. Rozhodnutie, na ktoré poukázal žalovaný v odvolaní, vychádza z právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť CSP, ktorým sa zrušil Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 120/2009 tak podľa odvolacieho súdu už nemožno použiť. Situácia od nadobudnutia účinnosti CSP sa zmenila. Najvyšší súd v uznesení zo dňa 28.06.2018, sp. zn. 1 Obdo 65/2017, zdôraznil, že „od nadobudnutia účinnosti CSP možno v odvolacom konaní vzniesť námietku premlčania (ako hmotnoprávnu námietku patriacu medzi prostriedky procesnej obrany a procesného útoku) iba za splnenia predpokladov uvedených v ustanovení § 366 CSP, ktoré však nie je prevzatím doterajšej úpravy § 205a ods. 1 OSP. Je zrejmé, že v ustanovení § 366 CSP bola úprava novôt v odvolacom konaní nanovo konštruovaná tak, aby zodpovedala celkovej koncepcii nového procesného kódexu“. V tomto prípade odvolací súd nezistil naplnenie žiadneho z uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novoty, námietky premlčania, zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Iné námietky žalovaný v podanom odvolaní neprezentoval.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom výroku I. a v závislom výroku III. o trovách konania ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).